

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm|| Maii Et Ivnii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258 - 10263

XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77393)

Effectus
martyrij e-
ius.

Res admi-
ratione digna

Andreas atque martyrium illum quidem palam, sed multos quoque alios à periculo liberavit, multos in fide orthodoxa confirmavit, eos, qui ante martyrium suum quavis ratione Mahumeto adhaerunt, pudore confudit, mœstitia affectit, ac inani denique poenitentia & vexavit & vexat. His omnibus ego vehementer commotus, ardebam desiderio videndi corpus eius: sed niue, frigore glacieque detentus, hyemis marisque tempestate, illic fui vix mense Februario. eam mihi orati gratiam Deus intercessione martyris concessit: vidiq; ipsum iacentem in sepulchro nimum profundo, situ horrido, ea tamen integritate membrorum omnium, eo totius corporis colore, & dignitate formæ, tali vultus splendore & habitu, ut non animum expirasse, sed dormire mihi leuiter sub umbra videretur, ac qui iacebat loco ita humido, ut omnibus iam indumentis, quibus erat inuolutum corpus, putrefactis, nudum totum conspiceretur, præterquam quod genitales partes fragmento lini obtegebantur: exarsi cupiditate descendendi, tangendi, osculandi pedes, manus, faciem præcipui martyris, nec tantum loci humiditas, descendendique difficultas, quantum verba presbyteri custodis, & spes posse id aliis commodius facere, detinuerunt. Consilium deinde iniui cum presbytero. N. furto inde Romam reliquias illas deferre sanctas, resque iam ordinabatur: sed nescio, quomodo ille, deterritus, sententiam fidemque mutauit suam.

Cap. 12

Author nū-
cupat v ortū
martyri, &
liberatur à
periculis.

Ego cum inde decimo octavo Martij die soluisssem, statim primo die, imò in ipsa soluendi hora, non in paruum incidi periculum cum nimbis contra flantibus, inque saxa nauem depellentibus. Imploravi subito martyris auxilium, promisiq; si ad meos Romam incolumis deuenirem, martyrium eius summatim Latina lingua me conscripturum. Euasi maris & latronum pericula, quodque miraculo est, senex ægrotusque hinc recessi, iunior sanusque ac multo robustior remcaui, nec maris fluctuatio, nec terrarum itinera nimum aspera, quæ à Brundusio Romam æstatis tempore perducunt, mihi obfuerunt. Huc verò delatus, martyris quidem nunquam fui oblitus, sed nocte ac die cum ipso fui, eius memoria fruebar, atque oculis aspicere putabam non solum dormiens, verum etiam vigilans iacentem ipsum in sepulchro. Promissionis autem meæ nunquam mihi venit in mentem, nisi post annos duos, dum Georgij martyris memoria celebratur. Nam cum ea die recolerem Georgij dolores, quos ille pro Christo Domino nostro subiit, ilico pupugit animum promissionis memoria. Nec enim minora tolerauit Andreas, ne dicam multo etiam maiora, propter conditionem temporum, in quibus multo iuuantur exemplo, qui Christum amant: adeò in tenebris charitas intrusa marcescit. Itaque statim eo ipso die calamum accepi, & promissionis debitum iam solui. Tu verò præcipue martyr Christi precor intercedas ad Dominum nostrum Iesum Christum pro Ecclesia vniuersali, ac amplificatione ipsius, pro summo Pontifice Paulo secundo, cuius tempora martyrio tuo decorasti, perpetuaque fecisti: & sicut in Græcia per fidiam deiecisti, sic insurgentes in Italia Platonicos intercessione tua reprime.

DE SANCTIS MARTYRIBVS CANTO, CANTIANO ET CANTIANILLA SERMO, QUI INTER

Ambrosianos est 75. Videtur autem potius esse Maximii Taurinen. episcopi.

Maij 27.

MORTUUS beatissimorum Canti, Cantiani & Cantianilla natalis est. Quam benè & incundè tres martyres vno penè vocabulo nuncupantur? Nec mirum, si similes sunt nomine, qui sunt similes passione: si vna est illis apud homines appellatio, quibus apud Deum vna est vocatio. Vni enim vocati sunt à Domino, non interposito tempore aliter & aliter passi: sed omnes eodem ictu pariter martyrium pertulerunt. Quod quidem illis parentia quadam Christo affectione concessum est, ut congruerent meritis, qui vocabulis concordabant: & qui erant cõsanguinitate fratres, fieret etiam sanctitate germani: & quorum memoria vnius corporis substantia vegetabat, eorū animas eiusdem fidei cõfessio coronaret. Referre

Refert autē de beatis supradictis historia, quōd tempore passionis, cū eos persecutor inquireret, affcēso vehiculo, iunctis mulabus, eos secedere voluisse: & cū non longē ab vrbis mœnibus iter agerent, vñ animal de subiunctis subito corruisse, atque ita illos à persecutoribus cōprehensos, tentos ad poenā. Quod factū quā gloriosum sit & à diuinitate dispositū, debemus aduertere. Semper enim Deus quos elēgit, hos victores subiectione sublimi in aulā regni caelestis inducit. Nā sicut Eliās curru applicito quasi ascēdit ad caelum, ita & isti vehiculo admoto ad martyriū peruenerunt: & quadriga sic ut illum euexit ad requiem, ita hos portauit ad gloriam. Et quamuis illa ignea quadriga fuerit, hæc tamen inferior non habenda est: quia illa vnum gestauit Prophetam, hæc tres martyres sustentauit. Sed dicit aliquis: Gloriosius est gestari quadriga ignea quām terrena? Nec hoc planē defuit sanctis viris. Nā sicut Eliam ignea quadriga portabat: ita & martyres fides ignea iam ferebat. Ferebat, inquam, illos Christus, qui lumen est, qui ignis est, de quo scriptum est: Dominus noster ignis consumens est. Ergo cū beatos, de quibus loquimur, persecutor vrgeret, vehiculum conscenderunt. Qua causa? vt fugerent? Absit: non vt fugerent, sed vt ad martyrium citiūs peruenirent: non vt latitarent, sed vt Christianos se cūctis transeuntibus manifestiūs approbarent. Ceterū occultius inter plures in ciuitate latere poterant, tutiūs per diuersa singuli fugæ præsidium cōmendare. At verò vbi quis cōgregatione habita, stratis vehiculis, apparatu disposito per aggerem publicum egreditur, illic non fuga dicenda est, sed profectus est. Sancti enim viri hoc facto velut in triumphali curru positi, contestabantur, dicentes: Ecce persecutor, ecce proficiscimur, ecce præcedimus: quid residet? quid moraris? Subsequere nostra vestigia. Nolumus enim videri inuiti ducti ad poenam, qui præcedere nos profitemur ad gloriam.

Sancti martyres cōprehenduntur.

4 Reg. 2.

Deut. 4.

Hebr. 12.

S. PETRONILLAE HISTORIAM QVAERE SVpra XII.

Maꝝ in Martyrio SS. Nerei & Achillei, &c.

FINIS MENSIS MAIL.

Tt 3

IVNIVS.

